

El turó de les Nou Cabres

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 900

Coordenades:

Latitud: 41.6539
Longitud: 2.0183
UTM Est (X): 418258
UTM Nord (Y): 4611816

Classificació

Número de fitxa 08120 - 137
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 20/01/2021 - 15:57

Descripció

El Turó de les Nou Cabres és una narració molt coneguda de la que n'hem trobat publicades dues versions, que es transcriuen tot seguit. Estan recollides en Jordi Suades i David Sanz (2000), que ens expliquen que són les més antigues i originals. La primera versió la va documentar, a la masia del Daví, l'any 1929 Salvador Cardús, i la publicà Ferrando (1997). Diu així: "Ascendir a l'esquerp morral de les Nou Cabres, és

certament, ben difícil. Aquest turó des de lluny sembla la carcassa d'un vaixell girada enlaire. Tot i això, cert dia hi pujà una agosarada cabra que estava prenys, i no podent baixar, després hagué de cabridar dalt d'aquell ferreny turó. I no acabà aquí l'odissea, car a ella i els seus fills, belant sempre, no els quedà altre recurs que anar vegetant durant uns quants anys en un lloc tan inhospitalari. Fins que alguns veïns de Sant Llorenç Savall decidiren alliberar-les, pujant-hi per mitjà d'unes escales encastades a la roca viva. Llavors fou quan els veïns de Sant Llorenç Savall es trobaren que dalt d'aquell cim hi havia nou cabres reunides, i d'aquí el nom de morral de les Nou Cabres”.

La segona versió és la que es publica, l'any 1935, en la Guia Monogràfica de Sant Llorenç del Munt del Centre Excursionista de Terrassa. També la recull Miquel Ballbé (1982) i diu així: “[...] Conta la tradició que molts anys enrere, es veié al bell cim una cabra que ningú no sabia com s'hi havia enfilat. Hi cabridà i ja foren tres. Aquestes, al temps degut, arribaren a nou. Si tan difícil és pujar al turó, més ho és de baixar-ne. Com, doncs, les feren baixar?

La petita plana del cim del turó era, anys enrere, plena d'alzinar que feia goig de debò, puix que mai cap piler no s'havia atrevit a pujar-hi amb la seva destrat. Però aquelles alzines centenàries, o tal volta mil·lenàries, foren envejades per alguns atrevits i demanaren al propietari, bo i fundant la demanda en la negativa poruga dels pilers de pujar a tallar-les. Aleshores escalaren el turó per mitjà de ferros clavats a la roca. En arribar al cim acorralaren els pobres animalets que allí es propagaven en plena natura. Com que mai no havien vist persona humana, recorrien embogits la planúria d'un extrem a l'altre. Fins que fou agafada la mare, les petites no es decidiren a descendir sense cap dificultat.

Després d'això, les grans alzines foren tallades i aquell turó restà sempre més amb la clepsa ben pelada”.

Història

La narració en les seves dues versions, han estat transcrites íntegrament del llibre de Jordi Suades i David Sanz. Segons fan constar els autors, a les notes inèdites de Salvador Cardús conservades a l'arxiu particular del seu fill Oriol, l'autor escriu que en el moment de recollir els fets, encara restaven vius alguns dels alliberadors de les cabres.

Bibliografia

BALLBÉ i BOADA, Miquel (1982). *Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d'història*. Vol. II. Sant Llorenç del Munt, pp. 428. Matadepera: Ajuntament de Matadepera i Caixa d'Estalvis de Terrassa.

DUCH; ESCUDER; GORINA, Pere; CAPELLA, GRIERA; TINTORER (1935). Guia Monogràfica de Sant Llorenç del Munt, amb un mapa a l'escala de 1: 33.000 pp. 115. Terrassa. Centre Excursionista de Terrassa. (Edició facsímil de 1984).

FERRANDO ROIG, Antoni (1997). *Itineraris pel massís de Sant Llorenç del Munt. La vall del riu Ripoll, la vall d'Horta, la vall de Mur, les Arenes i Cadafalc*, vol. 1, pp. 171-172. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT i GILLUÉ, Josep Maria (1976). *Llegendes i rondalles i trifulgues de Sant Llorenç del Munt*, pp. 7. Terrassa: Xarxa de Biblioteques Soler i Palet de Terrassa (Vallès Occidental).

SUADES MARIGOT, J.; SANZ PÉREZ, David (2000). *Històries i llegendes de Sant Llorenç del Munt i l'Obac*, pp. 97-98. Sant Vicenç de Castellet: Farell editors.

